

NOTA DE PREMSA

Compromís en l'acompanyament: la clau dels projectes arran de la covid

Càritas Diocesana de Terrassa va organitzar una taula d'experiències arran de la pandèmia per posar en valor l'acompanyament a les persones més vulnerables

Càritas Diocesana de Terrassa, 14 de juliol de 2021,

El **P. Llorenç Sagalés**, delegat episcopal de pastoral social del Bisbat de Terrassa, va iniciar la trobada exposant i comentant la [paràbola del sandvitx del Papa Francesc](#). Aquesta diferència el sentit entre **col·laborar** i **comprometre's**. El Papa Francesc, esmenta l'acció positiva que significa col·laborar, que es defineix com “donar sense adonar-se'n”, però remarca la necessitat dels catòlics al compromís, és a dir, a “**donar la vida pels altres**”. El P. Llorenç va complementar el sandvitx del Papa Francesc, aportant-li un ingredient més: **la joia com a motor de la vida**. Emfatitzant en la importància de fer les coses per alegria i joia, tendència que segueix l'acció de Càritas, i no pas des del patiment i la negativitat que envolten aquests temps tant complicats.

Aquesta joia es va poder sentir i experimentar a través dels quatre projectes que va presentar la **Mercè Moras**, responsable del Departament de Voluntariat i Formació de Càritas Diocesana de Terrassa. Tots ells tenen en comú **l'acompanyament a les persones**, però cada un abasta un **col·lectiu o perspectiva que els fa únics**.

Dels cinquanta-tres municipis on incideix Càritas dins del Vallès Oriental i Occidental, es van mostrar projectes de Cerdanyola, Ripollet, Terrassa i Mollet.

Cerdanyola, un espai en família

“Acompanyant-nos a acompanyar” és el lema de les Càritas Parroquials de Sant Martí de Cerdanyola, i de Sant Esteve de Ripollet. A [Cerdanyola](#) trobem a la Carme, la Mª Àngeles, i la Isabel, voluntàries de la parròquia que acompanyen a la gent gran de la ciutat. Per a totes tres, la participació en aquest projecte els ha canviat la concepció de “família”. **Coincideixen en que Càritas i la parròquia són la seva vida, són la seva família**. “Gracias a verme a mi, mi marido ha empezado a colaborar tanto o más que yo en Cáritas. Incluso nuestros hijos nos ayudan”, remarca la Mª Àngeles. A ella, la participació l'ha unit no només amb els valors de l'acompanyament als altres, sinó amb la seva pròpia família. La Isabel comenta que aprofita el dia que fa de voluntària per deixar de pensar en les seves coses i els seus problemes, per estar pels altres, una forma de desconnectar i d'agafar forces per seguir endavant. Finalment, la Carme ha traslladat l'acció de Càritas i de la parròquia en el seu dia a dia. “A tot arreu on vaig penso en quin projecte de Càritas es podria desenvolupar per ajudar als altres”. Tenen molt clar que **“per molt gran que siguis i molts dolors que tinguis des de l'amor es realitza tot”**.

A causa de la Covid-19, han aparegut nous voluntaris joves que van començar trucant a la gent gran per tal que no se sentissin sols durant el confinament, però que s'han quedat formant part d'aquest projecte, quelcom que els fa més fàcil l'acompanyament als més vulnerables.

Ripollet, vincles d'amistat que s'enforteixen amb la pandèmia

A [Ripollet](#), la Montserrat, el Josep, la Conxita i la Paquita **són voluntaris i alhora usuaris** del projecte de gent gran de Càritas Ripollet. Durant el confinament “ens vam haver de quedar a casa, ens vam sentir molt tristes i ens trucàvem tota l'estona per qualsevol cosa”, remarca la Montserrat. Així va néixer el projecte “acompanyant-nos a acompanyar” que els va enfortir per fer-se companyia.

Per això, després de l'experiència del confinament domiciliari, en Josep ho va tenir molt clar **“abans de trobar-te sol sempre cal buscar alguna cosa que et faci moure per no caure en la depressió”**. I per això van estendre més el seu vincle, trobant-se per berenar els divendres plegats, acompanyant-se a les hores de caminar, trucant als que estaven malalts, etc. Aquest grup d'amigues són el clar exemple del què expressa la Conxita “el voluntariat serveix per fer coses pels altres, però també perquè el dia que tu ho necessitis els altres ho facin per a tu”.

Terrassa, donar-se a l'altre empodera a un mateix

[Càritas Arxiprestal de Terrassa](#), ha organitzat un Grup d'Ajuda Mútua basat en la diversitat d'edat, gènere, procedència, idioma, etc. amb l'objectiu que tothom estigues bé. **Tenir un espai on rebre i donar suport constant** “ajuda a superar les situacions que estem vivint molt similars per molt diferents que siguem”, tal com explica la Sandra, una de les usuàries. Aquest programa no només està ajudant a les usuàries, sinó també als voluntaris: “sóc voluntari,estic aquí per ajudar i que m'ajudin. Trec la part positiva de la vivència de cadascú”, emfatitza en Jordi. A les seves trobades dels dijous al matí, no només parlen d'ells sinó també organitzen excursions, practiquen català, comparteixen informació de cursos... Com descriu la Fadua, “aquest grup **dona esperança i alegria a les persones**”.

Mollet, participar i implicar-se en l'ajuda que un mateix necessita

El [Menjador Social de la Càritas Parroquial de Sant Vicenç de Mollet](#) porta més de deu anys en funcionament. Des d'un inici els voluntaris van tenir clar una cosa: **“no volem que vinguin aquí i que només mengin. També volem acompanyar-los.”** Per això, aquest menjador s'ha convertit en una referència a Mollet i pels seus usuaris, ja que no només treballen en l'acompanyament de les persones vulnerables, sinó que també treballen per la dignificació de les persones. El menjador també disposa de dutxa i rentadora, i tal com explica una de les voluntàries que participa des dels inicis del projecte “això ho porta un dels mateixos participants que s'ha convertit en voluntari”. També organitzen excursions, tallers amb ordinadors, i els ajuden amb els papers per poder aconseguir una vida digna aquí. Els voluntaris del menjador com el Francisco sempre han tingut molt clar que “les persones necessitaven un objectiu de vida per seguir endavant”. Per això, el confinament va ser molt dur, sobretot pels usuaris que vivien sols, i els voluntaris van intentar apropar-se a xerrar amb ells un cop es va poder començar sortir de casa.

Gràcies a la tasca d'acompanyament, recolzament i dignificació dels voluntaris durant aquests deu anys, en ple confinament que els voluntaris no tenien les eines per ajudar a tothom, **van ser els mateixos usuaris els que van assumir tasques i es van transformar també en voluntaris**. Com és el cas d'en Jaume, antic usuari del menjador: “la meua vida ha tingut un canvi molt bonic i enriquidor, i ara vinc aquí però com a voluntari”.

Sabadell, 14 de juliol de 2021

NOTA DE PRENSA

Compromiso en el acompañamiento: la clave de los proyectos tras la covid

Càritas Diocesana de Terrassa organizó una mesa redonda de experiencias tras la pandemia para poner en valor el acompañamiento a la personas más vulnerables

Càritas Diocesana de Terrassa, 14 de julio de 2021,

El **P. Llorenç Sagalés**, delegado episcopal de pastoral social del Bisbat de Terrassa, inició el encuentro exponiendo y comentando la [parábola del sándwich del Papa Francisco](#). Ésta diferencia el sentido entre **colaborar** y **comprometerse**. El Papa Francisco, menciona la acción positiva que significa colaborar, que se define como “dar sin darse cuenta”, pero remarca la necesidad de los católicos al compromiso, es decir, a “**dar la vida para los demás**”. El P. Llorenç complementó el sándwich del Papa Francisco, aportándole un ingrediente más: **la alegría como motor de la vida**. Enfatizando en la importancia de hacer las cosas con alegría y felicidad, tendencia que sigue la acción de Càritas, y no desde el sufrimiento y la negatividad que envuelven estos tiempos tan complicados.

Esta alegría se pudo sentir y experimentar a través de los cuatro proyectos que presentó **Mercè Moras**, responsable del Departamento de Voluntariado y Formación de Càritas Diocesana de Terrassa. Todos ellos tienen en común **el acompañamiento a las personas**, pero cada uno abarca un **colectivo o perspectiva que los hace únicos**.

De los cincuenta y tres municipios donde incide Càritas dentro del Vallès Oriental y Occidental, se mostraron proyectos de Cerdanyola, Ripollet, Terrassa y Mollet.

Cerdanyola, un espacio en familia

“Acompañando a acompañar” es el lema de las Càritas Parroquiales Sant Martí de Cerdanyola, y de Sant Esteve de Ripollet. En [Cerdanyola](#) encontramos a Carme, Mª Àngeles, e Isabel, voluntarias de la parroquia que acompañan a las personas mayores de la ciudad. Para las tres, la participación en este proyecto les ha cambiado la concepción de “familia”. **Coinciden en que Càritas y la parroquia son su vida, son su familia**. “Gracias a verme a mí, mi marido ha empezado a colaborar tanto o más que yo en Càritas. Incluso nuestros hijos nos ayudan”, remarca Mª Àngeles. A ella, la participación la ha unido no sólo con los valores del acompañamiento a los demás, sino con su propia familia. Isabel comenta que aprovecha el día que hace de voluntaria para dejar de pensar en sus cosas y sus problemas, para estar por los demás, una forma de desconectar y coger fuerzas para seguir adelante. Finalmente, Carme ha trasladado la acción de Càritas y de la parroquia en su día a día. “A todas partes donde voy pienso en qué proyecto de Càritas se podría desarrollar para ayudar a los demás”. Tienen muy claro que **“por muy mayor que seas y muchos dolores que tengas desde el amor se realiza todo”**.

Debido a la Covid-19, han aparecido nuevos voluntarios jóvenes que comenzaron llamando al teléfono a las personas mayores para que no se sintieran solas durante el confinamiento, y se han quedado formando parte de este proyecto, algo que les facilita a ellas el trabajo de acompañamiento a los más vulnerables.

Ripollet, vínculos de amistad que se fortalecen con la pandemia

En [Ripollet](#), Montserrat, Josep, Conxita y Paquita **son voluntarios y al mismo tiempo usuarios** del proyecto de gente mayor de Càritas Ripollet. Durante el confinamiento “nos tuvimos que quedar en casa, nos sentimos muy tristes y nos llamábamos todo el tiempo por cualquier cosa”, remarca Montserrat. Así nació el proyecto “acompañándonos a acompañar” que les fortaleció para hacerse compañía.

Por eso, después de la experiencia del confinamiento domiciliario, Josep lo tuvo muy claro **“antes de encontrarte solo siempre hay que buscar algo que te haga mover para no caer en la depresión”**. Y por eso extendieron más su vínculo, encontrándose para merendar los viernes juntos, acompañándose a las horas de caminar, llamando a los que estaban enfermos, etc. Este grupo de amigas son el claro ejemplo de lo que expresa Conxita “el voluntariado sirve para hacer cosas por los demás, pero también para que el día que tú lo necesites los otros lo hagan por ti”.

Terrassa, darse al otro empodera a un mismo

[Càritas Arciprestal de Terrassa](#), ha organizado un Grupo de Ayuda Mutua basado en la diversidad de edad, género, procedencia, idioma, etc. con el objetivo de asegurar que todo el mundo estuviera bien. **Tener un espacio donde recibir y dar apoyo constante** “ayuda a superar las situaciones que estamos viviendo muy similares por muy diferentes que seamos”, como explica Sandra, una de las usuarias. Este programa no sólo está ayudando a las usuarias, sino también a los voluntarios: “soy voluntario, estoy aquí para ayudar y que me ayuden. Saco la parte positiva de la vivencia de cada uno”, enfatiza Jordi. En sus encuentros de los jueves por la mañana, no sólo hablan de ellos sino también organizan excursiones, practican catalán, comparten información de cursos... Como describe Fadua, “este grupo **da esperanza y alegría a las personas**”.

Mollet, participar e implicarse en la ayuda que un mismo necesita

[El Comedor Social de la Càritas Parroquial de Sant Vicenç de Mollet](#) lleva más de diez años en funcionamiento. Desde un inicio los voluntarios tuvieron clara una cosa: **“no queremos que vengan aquí y que sólo coman. También queremos acompañarlos”**. Por ello, este comedor se ha convertido en una referencia en Mollet y por sus usuarios, ya que no sólo trabajan en el acompañamiento de las personas vulnerables, sino que también trabajan por la **dignificación de las personas**. El comedor también dispone de ducha y lavadora, y tal como explica una de las voluntarias que participa desde los inicios del proyecto “esto lo lleva uno de los mismos participantes que se ha convertido en voluntario”. También organizan excursiones, talleres con ordenadores, y les ayudan con los papeles para poder conseguir una vida digna aquí. Los voluntarios del comedor como Francisco siempre han tenido muy claro que “las personas necesitaban un objetivo de vida para seguir adelante”. Por ello, el confinamiento fue muy duro, sobre todo para los usuarios que vivían solos, y los voluntarios intentaron acercarse a charlar con ellos una vez se pudo empezar salir de casa.

Gracias a la labor de acompañamiento, apoyo y dignificación de los voluntarios durante estos diez años, en pleno confinamiento que los voluntarios no tenían las herramientas para ayudar a todo el mundo, **fueron los propios usuarios los que asumieron tareas y se transformaron también en voluntarios**. Como es el caso de Jaume, antiguo usuario del comedor: “mi vida ha tenido un cambio muy bonito y enriquecedor, y ahora vengo aquí, pero como voluntario”.

Sabadell, 14 de julio de 2021

4/4